

Donkey for Sale.

ચાને

રેકલેમેશન પર રેકાસં.

લખનાર:—

કે { કાબાદ હીરજીભાઈ
ખરાડ અનજન્યર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાર્યાગાહિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૨૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ~~એડ-મીનીટ પ્લીઝ~~

રેડીયેશન ૫૨ ૨૬/૨૧

વિષય

૭. : ૩

એક મીનીટ, પ્લીઝ.

શુક્ર તે બારે હુકતાલાના કે જેની મહેર અને બક્ષેસથી મારી કાયનાત મુજબ લખાયેલુ આ માફ નાનકડુ પુસ્તક, કંઈક મહીનાઓની ઉમેદ પછી આજના બખ્તાવર દીને વાંચનાર આલમ સનમુખ પહેલ વહેલીજ વાર રજુ કરવા શામર્થવાન થયો છુ અને આશા રાખુ છુ કે આજના જમાનાની એક કમાલ એખ મુજબ કોઈ પણ પ્રકારના ટીકા યા પીઠ પાછલ કંઈ પણ જાતની નાલેસી વગર વંચાતુ રહેશે. અને ચંદ્રેશજીમાં આ અદના લેખક તરફથી પ્રગટ થતાં બીજાં અનેક પુસ્તકો વધુ ઉમેદથી વંચાતાં રહી ઘટતુ ઉત્તેજન મલશે.

રતન મેનશન, ફોરજેટ સ્ટ્રીટ.
તા. ૮ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૮. કે { કોબાદ હી એનજીન્યર.
ખશરૂ

સાંકલ્પ.

વિષય.	પૃષ્ઠાંક
પ્રકરણ ૧ લુ: ચાનજીભાઈની ઓલખ ...	૧
„ ૨ જી: ચાનજીભાઈ ભેંસના તેબેલામાં ...	૪
„ ૩ જી: રેકલેમેશન પર રકાસ ...	૭
„ ૪ થુ: ચાનજીભાઈનો વિલાપ ...	૯

“ Donkey for Sale યાને રેકલેમેશન પર રકાસ.”

પ્રકરણ ૧ લુ.

ઓલખ.

વાંકા મોહોદ્ધા મધે આવેલી સીધી ગલીમાં ચાનજીભાઈ ચઢ્યા નામે એક ધનાઢ્ય શેઠયા રહેતા હતા. એવન અક્કલગરેના પ્રખ્યાત વેપારી હતા અને દાઢ્યે દાઢ્યે પોતાની અક્કલ વેચી વેપારીઓમાં સારી નામના મેળવી હતી. બેહેરાં—મુગાંની આસરે સાડા ત્રણ માણસની ગંજવર ફેજ એમના હાથ હેઠલ કામ કરતી હતી. એવને રહતીના આંસુ નુછી વેપારમાં મખલખ દોલત જમા કરી હતી, પણ અફસોસ ! જેનુ નામ પૈસા.

પૈસા, એજ તકોબરીની નીશાની છે,
પૈસા, એજ આખરની ઇધાની છે.
પૈસા, એજ માનવીની જીંદગાની છે,
પૈસામાંજ અતે માનવીની કુળધાની છે.

પૈસાની ગરમીથી આપણી વાર્તાના મુખી ચાનજીભાઈ ચઢ્યા ઉરકે ચક્કર ખહુજ તુમાખી થયા અને ખુદાઈ ખ્યાલ ભુલી જઈ પોતાનેજ ખુદા મનાવવા લાગ્યા. પોતાના પૈસાના જોરે આખુ મુંબઈ એક તોપને ગોળે ઉડારવાનો એવન ધખારો રાખતા હતા. રફતે રફતે ગરીબોને દુઃખી કરવાની લગામ પણ તેવને હાથ ધરી, પણ અફસોસ ! તેમણે ક્યાં ખબર હતી કે આ જગમાં,

શુ અમીર કે શુ ફકીર, નથી એકમેકથી જુદા,
કારણ સર્વને પેદા કરનાર એક, તે મહાજ્ઞાની ખુદા.

જ્યારથી એવને ગરીબોને દુઃખી કરવાની લગામ હાથ ધરી ત્યારથી એમનુ નસીબનુ ચક્કર વાવીજોડાં સાથ ફેરારા મારતુ

સાતમે આસમાનથી ગખડી હાથથીની સુંઠમાં પેવશ થયું. એવ-
નને એક રાત્રે એક ભયંકર સ્વપન આવ્યું તેમાં તેવને એક બે
અચ્ચરની ગાડી પોતાના ઘર આગલ આવીને ઉભેલી જોઈ
જેમાથી એક લાંબી દાહારીવાલો માણસ સાધુના પોશાકમાં સજ
થઈ ગાડીમાંથી ઉતરી સીંઘા ચાનજીભાઈના સુવાના આરડામાં
ગયો અને થોડાંક મંત્રો ભણી પોતાના હાથમાની દાણાની હરદી
ચાનજીભાઈના આંગ પર ફેંકી તુરત ગુમ થયો. આ ભેદી આકાર
જોઈ ચાનજીભાઈ ચક્ષી ઉરફે ચાનજીભાઈ ચક્કર એકદમ ચાંકી
ઉઠ્યા અને એક ભૂખ્યાં વડૂ મીશાલ ઘોલ્યાપરથી બે કદમ દુર
જખરજસ્ત કુદકો મારી, હાથમાં હોંમતથી બુટારાની સલી લઈ
ઉપલા આકારની શોધમાં આખા ઘરમાં ફર્યા પણ એવો કશો
આકાર તેમને હાથ લાગ્યો નહિ. આખરે તેવન નીરાશ થઈ ફરી
બીજાને ગયા પણ એવનને ઉંઘ આવે શાની ? એવનનું આખું
આંગ વેલાતી એડ્યાં મીશાલ પમરતું હોવાથી એમના ઘોલ્યા-
પરના સઘળા માંકડ એવન પર મોહી પડ્યા અને એવનના આખા
બદનપર ફરી વલ્યા. ચાનજીભાઈ તો આપણા ધવડતા ધવડતા
અરધા રડવા જેવા થઈ ગયા અને શુ કરવું તેનો વિચાર કરવા
લાગ્યા. છેવટે તેવને કાટોલ પાઉર પોતાના આંગપર છાંટયો અને
બીજાનાપર એમથી તેમ ઉલગખરડી ખાવા લાગ્યા. સવાર થતાં
ઉપલા સ્વપનાનો સાર જાણવા એવને વીચાર કર્યો, પણ અફસોસ !
સહવાર પડે તે અગાઉ એવનના નેક ધણ્યાની જેવન કેટલાંક
વરસો થયાં હાઈ-ડીઝીઝથી પીડાતાં હતાં તેવણ આ સ્વપનાનો
ભોગ થઈ પડ્યાં અને કમનસીબે પોતાના ભુજેલા ભરથારનો
ચોતે ખુશાલ ચહેરો પણ જોવા પામ્યાં નહિ. એમણા અચબુચ
મરણથી આપણા ગરીબ પણ મુજ ચાનજીભાઈને જબુન ખોટ
ગઈ જે માટે આપણી સર્વેની તેમની તરફ દીલસોજી છે. એમના
મરનાર ધણ્યાનીના સખને સચકયા બાદ, આ જગતમાં એકલ

દોકલ રહી ગયલા આપણા ચાનજીભાઈએ પોતાના બુલંદ
અવાજે નીચે પ્રમાણે શાહુનામું ચાલુ કર્યું.

ઓ મારી ધણ્યાની, તુ કયાં જાયછ ચાલી,
શુ ખુદાની દરબારમાં, તુજની જગ્યા છે ખાલી.
હવે કેમ રહીશ હું એકપલ, તુજ અભાગણી વગર,
અપઘાત કરવા હોમાવશ, ખંધ કુવામાં મુજ સર.

ચાનજીભાઈએ જેવું ઉપલુ શાહુનામું ખલાસ કર્યું કે તુરતજ
એમની પાછલની દીવાલ એક તોપના ધડાકા સાથે ફાટી અને
સઘળાઓની અજાયબી વચ્ચે ઉપલોજ આકાર સડસડાત નીચે
ઉતર્યો અને બહાર નીકળી ચાનજીભાઈ તરફ ઘસી જઈ
બોલ્યો કે,

એ તુમાખીના સરદાર, તુ ચાનજીભાઈ ચક્રર,
આ સખપર નાહાક રહી, ના બન તુ ખચ્ચર.
ધનના ઢગલા પર, તુ થયોછ ખુશી,
ગરીબોના લોહી, તે લીધાંછ ચુશી.
માટે માગ તુ માફી, પઢી પવીત્ર કલામ,
ચેતાવી તને કરૂછ, આ છેલ્લી સલામ.

ઉપલુ બોલી ઉપલો આકાર ફરી દીવાલમાં ગયો અને એક
વધુ તોપના ધડાકા સાથે દીવાલ ફરી ખંધ થઈ.

પ્રકરણ ૨ જી.

ચાનજીભાઈ ભેંસના તબેલામાં

ચાનજીભાઈના ધણ્યાનીના મરણને એક વરસ પસાર થયું પણ ચાનજીભાઈને જીવને જરા પણ રાહત મલી નહિ. થોડા વખતમાં એમના કારખાનામાં ગંજવર હુતાલ પડી જેના પરીણામે એવનના અક્કલના ભાવ એક ઊંચા પહાડપરથી નીચે ખીનમાં ગબડી પડ્યા. એક ગમથી ધણ્યાનીનું મરણ અને બીજી ગમથી વેપારનું દફન એમ આફતપર ઉપરાસાપરી ઈંડાં પડવાથી એવનનું માખણ્યા પાપરી જેવું મગજ સોહરઈ સુકઈને કોઢ્યા પાલીસ થઈ ગયું, અને ગોયા દીવાના થયા. એવી રીતે પડતી પર પચાસ એવનથી સહન નહિ થઈ શકવાથી એક દીવસ એવન ઘેરમાંથી એકાએક ગુમ થયા. એવનના એકાએક ગુમ થઈ જવાથી એવનના ઘેરના માણસો ગભરાઈ ગયાં અને તેમને પત્તો મેળવવા કોઈ મરીનલાઈન્સ મસાનખાનામાં તો કોઈ ડુંગરવાડી નસાખાનામાં દાડી જઈ એવનની શોધ ખોલ કરવા માંડી પણ કશો પત્તો મળ્યો નહિ. આખરે સઘળાંએની ભારે અજાયબી વચ્ચે માલમ પડ્યું કે એવન બેહેસ્તી તો એવનના ઘેરની બાજુમાં આવેલા ભેંસના તબેલામાં બેસી નીચી મુડીએ પોતાની બાયોગ્રાફી (જીંદગીનો હવાલો.) સ્ટડી કરતા હતા. એવન સ્ટડીમાં એટલા તો લીન થયા હતા કે ગાયદોરો એમને શીંગડાં મારીને જતાં તોપણ એ બંદા પોતાના પેટનું પાણી હીલવી ઉપર જોવાની જરાપણ તકલીફ લેતા નહિ. સ્ટડી દરમિયાન એવનને ફરી પરણવાનો વીચાર આવ્યો અને નીચે પ્રમાણે એક બોર્ડ ચીતરી તબેલાના દરવાજા પર ટાંગવાને બદલે હરખમાંને હરખમાં બાજુમાં ઉભેલી ભેંસના શીંગડાં પર ટાંગ્યું.

“જોઈએ છે.”

કરાકરી ખીસકોટ જેવી નાળુક અને વનવાગલાં જેવી બદસુ-
રત અ(બલા). પત્ર વહેવાર પોસ્ટ કારડ પર તદ્દન ખાનગી કર-
વામાં આવશે. ઉમેલવારોએ નીચે સડી કરનારને, એક અફસો-
સની ઉંડી હાથ ખેંચી આવતી અમાસને દીને વીકટોર્યા
ગારડનમાં દાખા હાથપરના વાંદરાના પીજરામાં થાણાની ઝાડ
સાથે તાકીદ મલવુ.

લી. ધનના ઢગલાથી ઘસેલો,

ચાનજીભાઈ ચણા ઉરફે ચકકર.

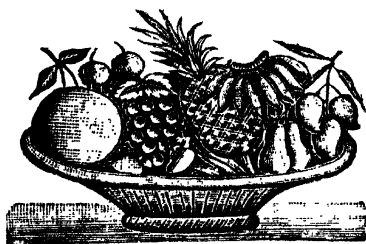
રસ્તાપર ચાલતાં જે લોકની નજર ઉપલાં બોર્ડપર પડતી
તેઓ સઘળાં તે વાંચી બહુ હસ્તાં. એમનો એક અતલગનો ખેશી
નામે દાદી ઢલુ જે ત્યાથી પસાર થતો હતો તે ઉપલુ બોર્ડ વાંચી
તુરત ઉભો રહી ગયો. દાદી ઢલુ એક હેન્ડસમ બ્લેક ગાર્ડ હતો
અને ચાનજીભાઈ જેવાં ઘસેલાં માણસોને બનાવી પોતાની મત-
લબ સાંધતો હતો દાદી એક શુધવેજીદેરચન હતો અને માસ ફેંકી
દઈ ફક્ત હાડકાંજ ચાંઉ કરતો. ઉપલુ બોર્ડ વાંચી દાદી ચાનજી-
ભાઈ આગલ ગયો અને તેમના ખરડાપર જોરથી ઘસેલો લઈ
બાદ્યો કે,

કેમ છો બા ચાનજીભાઈ, શુ કરોછ તમ વિચાર,
ઉંમર થઈ છ તમારી, સાહુકાર પર બસ ચાર.
ફેકટ પછાડા છોડી દઈ, કરો યાદ તે કીરતાર,
કહ્યુ મુજનુ ન કરશો તો ખુરો છે તમ અવતાર.

દાદીનું ઉપલુ બોલવું સાંભલી ચાનજીભાઈ તો એક ગાજર
સમાન રાતા પીલા થઈ ગયા અને દાદી તરફ જોઈ બોલ્યા કે,

સમજ આ દીકરા દાદી, તું છે હજી નાદાન,
જમાનો છે કલયુગનો, તેનું નથી તને કંઈ ભાન.
આજ કાલની દુકતીઓ, બસ થાય છે પૈસાપર કુરબાન,
“ ઘરડા ઘુવડ ” પણવા કાજ, ખોલેછ આબરૂ—માન.

વધુ વાતચીત પછી ચાનજીભાઈએ ફરી પરણવાનો પોતાનો
નક્કી વિચાર દાદી આગલ જાહેર કર્યો અને એમને માટે કોઈ
બધરી શોધી લાવવા દાદીને જણાવ્યું. આ તક જોઈ ચાનજીભા-
ઈનું પુરેપુરું કાતલું કહારવાનો દાદીએ નક્કી વિચાર કર્યો અને
બીજે દીને સાંજે બરોબર પાંચ વાગે ચાનજીભાઈને રેકલેમ્શન
પર આવવા જણાવી ત્યાંથી વીદાય થયો.

પ્રકરણ ૩ જી.

રેકલેમેશન પર રકાસ.

બીજે દીને સાંજે ચાનજીભાઈ, ચારલી ચેપલીનના પોશાકમાં સજ થઈ ભપકામાં એક ગાડી બોલાવી પોતે અંદર બેસવાને બદલે પોતાની લાકડી અંદર મુકી પોતે ગાડીવાલા પાસે કોચ-બોક્ષ પર ચઢી બેઠા, અને ગાડીવાલાને રેકલેમેશન હાંકવા જણાવ્યું. ગાડીવાલાએ તેમને અંદર બેસવાને વિનંતિ કરી પણ ચાનજીભાઈ તો ચાખક વડે તેને મારવા ધર્યા. ચાનજીભાઈને કાતર્યું ગેપ સમજી ગાડીવાલાએ ગુપચુપ પોતાની ગાડી હાંકવા માંડી. રેકલેમેશન પર ગાડી આવી પુગતાં ચાનજીભાઈ કોચબોક્ષ પરથી નીચે ઉતર્યા અને પોતાની લાકડીને બદલે હરખમાંને હરખમાં ગાડીવાલાનો ચાખકો લઈ ચાલવા માંડ્યું. આથી ગાડીવાલો એક પીજરાંમાથી છુટેલો પોપટ મીશાલ તેમની પાછલ દોડ્યો અને ભાઈ બાપા કરી પોતાનો ચાખકો લઈ લીધો. પછી ચાનજીભાઈ ઉરફે ચારલી ચેપલીનના સગા ભાઈ એક ખાલી બાજત પર ગાઠવડ બેઠા. થોડી વાર રહી દાદી, “મીસ દીનુ દ્રાઈવર” નામ ધારણ કરી પોતાના દોસ્ત લવજી લક્ઝા સાથે બઈરીના પોશાકમાં સજ થઈ ત્યાં આવી પુગો, અને ચાનજીભાઈ આગલ જવા પોતાના દોસ્ત લવજીને પહેલાં આગલ કર્યો. લવજી, ચાનજીભાઈ આગલ ગયો અને પોતાને દાદીના દોસ્ત તરીકે બોલ-ખાવી દાદી આજ અચાનક શીક પડી જવાથી આવી શક્યો નથી તે મોટેદલગીરી દર્શાવી આ દુર્લીકેટ દીનુ દ્રાઈવર સાથે તેમને બોલખાન કરાવી. ચાનજીભાઈ તો આ બરફીના ચોંસલાં જેવું ખુબસુરત બમ્મર જોઈ થોડા થોડા થમ ગયા અને એક તુર્યાની માફક વાંકા વળી પોતાની નવી મોહોરદારને આવકાર આપી પોતાની બાજુમાં બાજત પર બેસવા કહ્યું. અને જણા બાજત

પર ગોઠવાયા બાદ ચાનજીભાઈએ પોતા સાથે લગન કરવા આ દુપ્લીકેટ દીનુને સમજવ્યુ. દુપ્લીકેટ દીનુએ ચાનજીભાઈની માંગણી સ્વીકારી જેણુ પરીણામમાં ચાનજીભાઈ ચઢી ઉરફે ચાનજીભાઈ ચક્કર ગાયા દીવાના થયા અને જાણે હાકુસ પાયરી ચુસ્તા હોય તેમ આ નવી મોહોરદારને કીસીઆ કરવા લાગ્યા. પોતાની સાથે લાવેલો ગજરો તુરો લાવવા દાદીએ પોતાના દોસ્ત લવજીને ધસારત કરી. દાદીના હાથમાં ગજરો જોઈ ચાનજીભાઈએ પોતાના ગજવામાંથી રૂમાલ કહાડી પોતાનુ પસીનાનુ મોંહ નુછયુ અને પછી તેજ રૂમાલે દાદીનુ મોંહ નુછવા ગયા પણ દાદીએ સમયસુચકતા વાપરી પોતાના મોંહ ફેરવી નાખ્યુ. દાદીએ ગજરો લીધો અને ચાનજીભાઈને પકકો ગધેડો બનેલો જોઈ પોતાના ઘેરથી બનાવી લાવેલો “Donkey for Sale” નુ બોર્ડ ચાનજીભાઈના ગલમાં ગજરા સાથે પેહોરાવી દીધુ. ત્યાર બાદ ચાનજીભાઈએ ફરી હાકુસ પાયરી ચુસ્તા મોંહી અને પછી દુપ્લીકેટ દારલીંગ સાથે બગલમાં હાથ લઈ એમથી તેમ વાંક લેવા નીકળ્યા. વાંક દરમ્યાન જેઓની નજર ચાનજીભાઈના ગળામાં આલવેલા બોર્ડ પર પડતી તેઓ ખુબ હસ્તા. તેઓને હસ્તાં જોઈ ચાનજીભાઈ એમજ સમજતા હતા કે તેઓ તેમને આ શુભ હીલચાલ માટે મુખારકબાદી ઇચ્છતા હશે તેથી તેવન પણ હસ્તે ચેહોરે તેઓને નમીને સલામ કરતા. ઉપલુ બોર્ડ પહેરી ચાનજીભાઈ પોતાની દુપ્લીકેટ દીનુ દારલીંગ સાથે રેકલે-મેશન પર હસ્તે ચેહોરે વાંક લેવા લાગ્યા. વાંક દરમ્યાન જશભેર પવન ફુકાયો અને તેના પરીણામમાં દાદીના માથાપરનો સાડીનો છોડો નીકલી ગયો અને માથાપરની વીંગ રસ્તાપર ઉછલી પડી. દાદીને ખુલ્લો જાહેર થયલો જોઈ ચાનજીભાઈના છાતીના પાત્યાં એકદમ બેસી ગયાં અને પોતાની બાજુમાં ઉભેલાંઓના ટેકાથી જમીન પર બેસી જઈ નીચે પ્રમાણે હાલરડુ ગાવા લાગ્યા.

પ્રકરણ ૪ થુ.

“ દુરલીકેટ દીનુ દારલીંગ પાછલ દીવાના બનેલા
ચાનજીભાઈ ચક્રનો વીલાપ.”

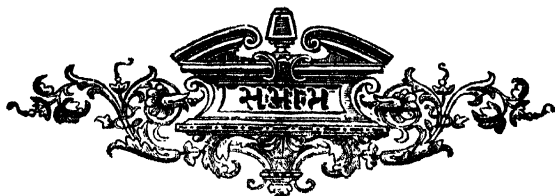
(રાહ: જીનુ, ઓ જીનુ.)

ઓ, હાય દીનુ, ઓ હાય દીનુ, મુજખીલતુ, સેનટેડ ફુલ,
કીધો તે—મુજનો રે—દખો ગુલ.

અંધકારમા અજમાવી મેં પ્યારની કસોટી,
ઉજસમાં દીઠી તો કાચની લખોટી,
ભોગ લાગા મારા કે કીધી તુજ દોસ્તી,
સજ્જડ ગયો હુ ફસી.

ઓ છાકરીના વેશમાં તુ છાકરો દાદી,
કાંચ મુજ છાતીપર તેં મુકી લાદી,
હતો હુ કરનાર તુજ સાથ શાદી.
આશા થઈ છે બરબાદ.

ઉપલો રકાસ પછી ચાનજીભાઈ ચક્ષા ઉર્ફે ચાનજીભાઈ ચક્રે
ફરી પરજીવાનો વીચાર માંડી વાલ્યો.

આ ચોપડી.

નીચલે ઠેકાણુથી વેચાતી
મલશે.

દારબશા બ્રધર્સ.
કામાબાગ સુબડની દુકાન.
ન્યુ ચરનીરોડ મુંબઈ.

તથા

હોરમસજ એન્ડ સન્સ.
અદી મેનશન.
ગોવાલ્યા ટેંક.

આ ચોપડી “કર્ણોદય લિથો પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ” માં.
છબીલદાસ મંજારાએ છાપી છે.
જયરાજભાઈ સ્ટ્રીટ, ફેરાસ રોડ, મુંબઈ નં. ૮.
